Πανελλήνιο Συνέδριο Επιστημών Εκπαίδευσης

Τόμ. 2014, Αρ. 2 (2014)

Σύγχρονες αναζητήσεις της Ειδικής Αγωγής στην Ελλάδα: Πρακτικά 4ου Πανελληνίου Συνεδρίου Επιστημών Εκπαίδευσης

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ Π.Τ.Δ.Ε.
ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

4^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας
20-22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Παπαδόπουλος Γιάννης

Πολυχρονόπουλου Σταυρούλα

Μπασιάνη Αγγελική

ISSN: 2529-1157

ΑΘΗΝΑ

Δημιουργία Θεατρικής Ομάδας ΑΜΕΑ: Το παράδειγμα του Δήμου Πετρούπολης

Κατίνα-Ευαγγελία Κυριάκου

doi: [10.12681/edusc.122](https://doi.org/10.12681/edusc.122)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κυριάκου Κ.-Ε. (2016). Δημιουργία Θεατρικής Ομάδας ΑΜΕΑ: Το παράδειγμα του Δήμου Πετρούπολης. *Πανελλήνιο Συνέδριο Επιστημών Εκπαίδευσης*, 2014(2), 296–303. <https://doi.org/10.12681/edusc.122>

Δημιουργία Θεατρικής Ομάδας ΑΜΕΑ: Το παράδειγμα του Δήμου Πετρούπολης

Κατίνα-Ευαγγελία Κυριάκου

Γυμνάστρια Ειδικής Φυσικής Αγωγής, M.Sc Γνωσιακής Επιστήμης

Τμήμα ΑΜΕΑ Δήμου Πετρούπολης

e-mail: kekyriakou@gmail.com

Περίληψη:

Στην εισήγηση γίνεται αναφορά της παιδαγωγικής αξίας της δραματικής τέχνης στην ολοκληρωμένη καλλιέργεια των ατόμων σε όλες τις βαθμίδες και σε όλες τις κατηγορίες της εκπαίδευσης (γενικής και ειδικής εκπαίδευσης). Θα παρουσιαστούν τα στάδια-βήματα που ακολουθήθηκαν στο Τμήμα Ατόμων Με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ) του Δήμου Πετρούπολης ώστε να δημιουργηθεί μια θεατρική ομάδα από όλα τα μέλη της. Θα γίνει αναφορά στη δημιουργία του θεατρικού έργου που γράφτηκε πάνω στα συγκεκριμένα άτομα ώστε να είναι απόλυτα προσαρμοσμένο στις ικανότητές τους, αλλά και στον τρόπο που εισήχθησαν οι εθελοντές στη διαδικασία της παράστασης. Τέλος θα επισημανθεί η καθοριστική σημασία που έχει η «προσαρμογή» του έργου στο τελικό αποτέλεσμα, γεγονός που επιβεβαιώθηκε από τον μεγάλο αριθμό συμμετοχής ΑΜΕΑ πάνω στη σκηνή κατά την υλοποίηση της παράστασης. Η παράσταση, συνδύασε την τέχνη του θεάτρου, του χορού και της μουσικής με σκοπό να τονίσει την ανάγκη έκφρασης των παιδιών επικεντρώνοντας σε δύο κύρια στοιχεία: (i) Το κοινωνικό μήνυμα της ισότητας και (ii) στην ανάδειξη της εσφαλμένης βεβαιότητας του δεδομένου στη ζωή των ανθρώπων.

Λέξεις Κλειδιά: δραματική τέχνη, θεατρική ομάδα ΑΜΕΑ, προσαρμογή

Abstract:

The paper addresses the educational value of drama in the complete refinement of people at all levels of education and at all categories of education (general and special education). There will be a presentation of the steps the Department of People With Disabilities of the Municipality of Petroupolis followed to create a theatrical group for all its members. Reference will be made about the creation of a play written based on

the members of the group in order to be perfectly adapted to their abilities, but also about the way in which volunteers were introduced to the process of the play. Finally the crucial importance of adaptation to reach the final result will be pointed out, which was confirmed by the large number of participants from the group during the performance. The theatrical play, combined the art of drama, dance and music in order to emphasize the need of expression the group has focusing on two main elements: (i) The social message of equality and (ii) to highlight the false conception people have about the certainty in their life.

Keywords: drama, theatrical group of people with disabilities, adaptation

1. Εισαγωγή

Στη σύγχρονη κοινωνία η δραματική τέχνη αποτελεί μία νέα παιδαγωγική μέθοδο σε όλες τις βαθμίδες και σε όλες τις κατηγορίες της εκπαίδευσης (γενικής και ειδικής εκπαίδευσης) ενώ σε αρκετές χώρες του σύγχρονου κόσμου τονίζεται η αξία της εκπαίδευσης των τεχνών στην σφαιρική καλλιέργεια των παιδιών όπως π.χ. στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα για την επιθεώρηση των σχολείων της Αγγλίας στο οποίο αναφέρεται καθαρά η εκπαιδευτική αξία των τεχνών στην κατανόηση του κόσμου και στην κατανόηση των ικανοτήτων που έχει το ίδιο το άτομο (OFSTED (1992)). Ταυτόχρονα στο χώρο της ειδικής αγωγής, παρατηρείται έντονα η παρουσία της θεραπείας μέσω της τέχνης (art therapy) και πιο συγκεκριμένα της δραματοθεραπείας ή θεραπείας μέσω της δραματικής τέχνης η οποία μάλιστα αναπτύσσεται ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια και στην Ελλάδα.

Κάθε άνθρωπος καθρεφτίζει τη μοναδική του σχέση με το περιβάλλον και χαρακτηρίζεται από την αλληλεπίδρασή του με όλα τα ερεθίσματα που φτάνουν στην αντίληψή του. Κάθε επαφή με τις τέχνες τεκμηριωμένα επηρεάζει την εξέλιξη και την ανάπτυξη της προσωπικότητάς μας γιατί η τέχνη αναπτύσσει τη δημιουργικότητα και η δημιουργικότητα φέρνει την ανανέωση και κάθε ανανέωση μας εξελίσσει σαν προσωπικότητες. Η τέχνη σε κάθε της μορφή όταν χρησιμοποιείται ως εκπαιδευτικό μέσο μπορεί να επηρεάσει το νοητικό, συναισθηματικό και κοινωνικό επίπεδο του ατόμου μέσα από την πραγματικά τεράστια γκάμα ερεθισμάτων που δίνει στον άνθρωπο για να τα επεξεργαστεί και να τα κάνει κτήμα του διεγείροντας ταυτόχρονα όλες τις αισθήσεις του. Η δραματική τέχνη μέσα από τις ασκήσεις, τις τεχνικές και τα βοηθήματα που δίνει ως εργαλεία στον εκπαιδευτικό, ουσιαστικά στοχεύει στον δυναμικό τρόπο κατανόησης του εαυτού μας και τις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας. Πολυάριθμες έρευνες (Heathcote, D. (1985), Heathcote, D. (1985), Weber, K. (1978)) έχουν δείξει ότι ιδιαίτερα η επαφή των ατόμων με ειδικές ανάγκες με την δραματική τέχνη είναι εξαιρετική εμπειρία και αποδεικνύεται ότι τα

άτομα με ειδικές ανάγκες όπως και όλοι μας εξάλλου έχουν τεράστια ανάγκη να εκφραστούν ελεύθερα και να εξωτερικεύσουν τις σκέψεις τους με απλό και άμεσο τρόπο που η δραματική τέχνη επιτυγχάνει ως πολύτιμη εργαλειοθήκη επικοινωνίας και κοινωνικοποίησης. Οι τέχνες εξάλλου λειτουργούν ως γέφυρα πολιτισμού μεταξύ κοινωνιών ενεργοποιώντας μία υπέροχη δυναμική συσπείρωσης.

Όλες οι μορφές τέχνης είναι απλοί τρόποι βιωματικής εκμάθησης και ειδικότερα η δραματική τέχνη δίνει τη δυνατότητα στον καθένα μας να σχηματοποιήσει συναισθήματα, βιώματα και προσδοκίες και να τις παρουσιάσει στο περιβάλλον με μία ελευθερία και μία αμεσότητα που μόνο η τέχνη μπορεί να δώσει. Η δραματική τέχνη πιο συγκεκριμένα καλλιεργεί τη φαντασία, την παρατηρητικότητα, τη δημιουργικότητα, το θάρρος, την αυτοπεποίθηση, την ανεξαρτησία και δίνει διέξοδο στον χείμαρρο συναισθημάτων και σκέψεων που υπάρχουν στον καθένα μας αλλά κυρίως στα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα οποία, λόγω συνθηκών, σπανίως έχουν την ικανότητα, το κίνητρο και την ευκαιρία να εξωτερικεύσουν τον πλούσιο ψυχικό τους κόσμο. Η απουσία σωστού ή λάθους στην τέχνη απαλλάσσει το άτομο από το άγχος της πίεσης, της έκθεσης, της ένοχης, της ντροπής ή της επίδοσης καθώς δεν υπάρχουν αυστηροί κανόνες, συντελεστές και περιορισμοί ενώ αγκαλιάζει κάθε προσπάθεια με την ίδια λυτρωτική ελευθερία έκφρασης και αποδοχής.

Οι διαδικασίες που συντελούνται στην εκπαίδευση μέσα από τη δραματική τέχνη και την δραματοθεραπεία σύμφωνα με τον Jennings ,S. (1973) είναι οι εξής:

1. Δημιουργική-Εκφραστική διαδικασία που αποτελεί πολύ σημαντική διαδικασία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες αφού ωθούνται μέσα από τη Δ.Τ στην ανάπτυξη τόσο της δημιουργικότητας τους όσο και της επικοινωνιακής τους ικανότητας (λεκτικής και μη λεκτικής) με το περιβάλλον που τα περιβάλλει.
2. Εργασίες και Δεξιότητες, κατά την διαδικασία αυτή οι ειδικές ομάδες μέσα από τη Δραματική Τέχνη και τα εκπαιδευτικά εργαλεία, τα παιχνίδια και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται αναπτύσσουν ποικιλόμορφες κοινωνικές δεξιότητες.
3. Ενδοσκοπήση- αυτοαναγνώριση, κατά την διαδικασία αυτή τα άτομα με ειδικές ανάγκες μπορούν μέσα από την Δ.Τ. να εξερευνήσουν τις δυνατότητες του εαυτού τους και τις πτυχές της προσωπικής τους ταυτότητας δυναμώνοντας την αυτοπεποίθηση και την αυτογνωσία τους ως προς τα όρια των δυνατοτήτων τους.

2. Το τμήμα ΑΜΕΑ του Δήμου Πετρούπολης

Στο Δήμο Πετρούπολης λειτουργεί από το 1999 πρόγραμμα Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (τμήμα ΑΜΕΑ) που ενώ ξεκίνησε με 20 αθλητές σήμερα αριθμεί περισσότερα από 50 μέλη ηλικίας από 5 ετών και άνω. Πρωταρχικός στόχος του

τμήματος είναι η ασφαλής, ευχάριστη και δημιουργική απασχόληση των ΑΜΕΑ του δήμου σε αθλητικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και παιδαγωγικές δραστηριότητες. Απευθύνεται σε άτομα που παρουσιάζουν εκ γενετής ή επίκτητα περιορισμούς σωματικής ή πνευματικής προέλευσης (νοητική στέρηση, φάσμα του αυτισμού, προβλήματα όρασης, προβλήματα ακοής, ψυχασθένειες, σύνδρομο Down, κινητικά προβλήματα, σκλήρυνση κατά πλάκας κ.α) ενώ η συμμετοχή είναι δωρεάν για όλες τις παρακάτω δραστηριότητες του τμήματος:

- Πρωινό Πρόγραμμα-Λέσχη ΑΜΕΑ "Πάμε Μαζί"
- Boccia & Balls
- Βασική γυμναστική και ασκήσεις σωματικής έκφρασης
- Κολύμβηση (μικρά ομαδικά τμήματα)
- Ομάδα Παραδοσιακών Χορών
- Ομάδα Μουσικής (Χορωδία)
- Bowling
- Τμήμα Μουσικής Προπαιδείας
- Μπάσκετ, Βόλεϊ (πρωινό πρόγραμμα)
- Πεζοπορία
- Άσκηση στο γυμναστήριο ανδρών-γυναικών του Δήμου
- Παιδαγωγικά παιχνίδια και κατασκευές (πρωινό πρόγραμμα)
- Προσαρμοσμένες Ρίψεις(πρωινό πρόγραμμα)
- Δρόμους (μικρές ειδικά προσαρμοσμένες αποστάσεις)
- Οργάνωση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων- Εξωτερικά Προγράμματα
- Γνωριμία με Ολυμπιακά και Παραολυμπιακά αθλήματα
- Δανειστική Βιβλιοθήκη και μουσικών cd της Λέσχης ΑΜΕΑ "Πάμε Μαζί στο Διάβασμα"

Οι εκπαιδευτικοί στόχοι του τμήματος ΑΜΕΑ είναι:

- Προώθηση και ενίσχυση της κινητικής και πνευματικής εξέλιξης.
- Ανάπτυξη βασικών κινητικών και κοινωνικών δεξιοτήτων.

- Βελτίωση της φυσικής κατάστασης καθώς και της αδρής και της λεπτής κινητικότητας.
- Άσκηση αισθητηριακών λειτουργιών.
- Ενίσχυση της αυτοπεποίθησης και υπερνίκηση των αναστολών.
- Κοινωνικοποίηση των αθλητών και προώθηση της κοινωνικής αποδοχής της διαφορετικότητας και της αναπηρίας.

Αναγνωρίζοντας τα προαναφερόμενα επιστημονικά δεδομένα για την αξία της Δραματικής Τέχνης στην εκπαίδευση των Ατόμων με ειδικές Ανάγκες αποφασίστηκε η δημιουργία της Θεατρικής Ομάδας ΑΜΕΑ του Δήμου Πετρούπολης με στόχο την συμμετοχή του τμήματος στο μεγάλο σχολικό θεσμό του δήμου το “Φεστιβάλ Μαθητικής Δημιουργίας του Δήμου Πετρούπολης” στο οποίο συμμετέχουν κάθε χρόνο θεατρικές ομάδες από όλα σχεδόν τα σχολεία της Πετρούπολης. Λαμβάνοντας υπ’ όψιν την πραγματική αγάπη των μελών του τμήματος ΑΜΕΑ για όλες τις μορφές τέχνης και συνεχίζοντας την προσπάθεια του τμήματος να συμμετέχει ισάξια σε όσο το δυνατόν περισσότερες δημοτικές εκδηλώσεις γίνεται τέθηκε στον προγραμματισμό των δράσεων μια θεατρική παράσταση. Βασικός σκοπός της ομάδας είναι να εξελίσσεται διαρκώς και να ακολουθεί τις εξελίξεις στον χώρο της ειδικής αγωγής αλλά και την πρόοδο των ίδιων των μελών της. Έτσι ξεκίνησε η χρονοβόρα αναζήτηση ενός κατάλληλου, προσαρμόσιμου και λειτουργικού θεατρικού έργου που θα ταίριαζε σε όλα τα παιδιά της ομάδας και θα κατέληγε στο συγκεκριμένο κοινωνικό μήνυμα της ισότητας και της αποδοχής της διαφορετικότητας που είχε σκοπό η ομάδα να επικοινωνήσει στους θεατές.

3. Η επιλογή του έργου

Το θεατρικό έργο μιας μεγάλης ομάδας ΑΜΕΑ πρέπει να επιλεγεί με βάση τις ικανότητες, τα γούστα και τις ανάγκες των παιδιών και όχι βάση των προσωπικών προτιμήσεων των εκπαιδευτικών. Το θεατρικό έργο πρέπει να χρησιμοποιείται ως παιδαγωγικό εργαλείο με συγκεκριμένα παιδαγωγικά κριτήρια και φυσικά το ίδιο ισχύει για όλες τις μορφές τέχνης που θα συνυπάρχουν σε μία θεατρική παράσταση, όπως, για παράδειγμα, οι μουσικές μελωδίες, τα τραγούδια ή οι χορογραφίες που θα χρησιμοποιηθούν στην συγκεκριμένη παράσταση. Πάντα γνώμονας στην επιλογή μας είναι το συγκεκριμένο επίπεδο, οι ικανότητες, τα ιδιαίτερα ταλέντα ή οι ιδιαίτερες αδυναμίες που μπορεί να έχουν τα μέλη της ομάδας μας. Πρέπει να δημιουργηθούν ομάδες ρόλων όπου τα παιδιά θα χωρίζονται σε ισάξιας δυναμικότητας ομάδες και στις όποιες θα υπάρχει ένα μέλος ΑΜΕΑ που σαν πιο έμπειρο θα μπορεί να βοηθήσει την ομάδα του. Πρέπει να επιλέγουμε θέματα που γνωρίζουν τα παιδιά και για τα οποία μπορούν να συλλέξουν τα ίδια πληροφορίες, εικόνες ακόμα και αντικείμενα για τα σκηνικά της παράστασης ή ιδέες για τα κοστούμια τους καθώς και όποια κινητικά και φωνητικά μοτίβα- ιδέες θελήσουν να χρησιμοποιήσουν για τους ρόλους τους. Το

ιδανικό, φυσικά, είναι να μπορούν τα ίδια τα άτομα με ειδικές ανάγκες να επιλέγουν το θέμα της παράστασης ή το ρόλο που προτιμούν να έχουν σε αυτό έτσι ώστε να έχουν και το κίνητρο και την χαρά της ελευθερίας των επιλογών. Τον ρόλο τους πρέπει να τον κάνουν κτήμα τους, να τον καταλαβαίνουν και να συμφωνούν με την επιλογή τους για αυτόν τον συγκεκριμένο ρόλο. Είναι πολύ δύσκολο να εξηγήσει κανείς σε ένα άτομο π.χ. με νοητική καθυστέρηση ότι πρέπει να κάνει πάνω στη σκηνή κάτι που προστάζει ο ρόλος του αλλά με το οποίο όμως δε νιώθει άνετα και, κυρίως, δε συμφωνεί. Εάν ο εκπαιδευτικός πιέσει και παρέμβει περισσότερο σε τέτοια περίπτωση υπάρχει σοβαρή πιθανότητα άθελα του να ισοπεδώσει τη δημιουργικότητα του παιδιού και να μηδενίσει τη διάθεσή του για συμμετοχή στην παράσταση.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι να συντονίζει και να εμψυχώνει την ομάδα λειτουργώντας ως ενορχηστρωτής των παιδιών πάνω στη σκηνή. Οι διάλογοι μεταξύ των μελών της θεατρικής ομάδας πρέπει να είναι απλοί και φυσικοί βασισμένοι στον συγκεκριμένο τρόπο έκφρασης του κάθε παιδιού και να σέβονται ακόμα και τον τόνο ή την ένταση της φωνής τους π.χ. αν ένα παιδί μιλάει πολύ δυνατά από φυσικού του μπορεί να είναι π.χ. ο ρόλος του ντελάλη στην παράσταση ή ένα παιδί που δεν μπορεί να μιλήσει μπορεί να γίνει π.χ. ο ρόλος του φωτογράφου στην πόλη ή να συμμετέχει στην ομάδα των μουσικών.

Τα στάδια που ακολουθήθηκαν κατά την πρώτη φάση της δημιουργίας της θεατρικής ομάδας ήταν:

- Συζήτηση με όλα τα μέλη της ομάδας, εξηγώντας τον στόχο αυτής της προσπάθειας δηλ. να παρουσιάσουμε μία θεατρική παράσταση στο θέατρο Πέτρας. Όπως ήταν αναμενόμενο όλα τα παιδιά συμφώνησαν με χαρά γιατί πραγματικά έχουν την ανάγκη της καλλιτεχνικής δημιουργίας.
- Συζήτηση με όλους τους γονείς/κηδεμόνες. Είναι πολύ σημαντικό να ενημερώνονται και να συμφωνούν οι οικογένειες των μελών. Στα άτομα που έχουν π.χ νοητική καθυστέρηση είναι απαραίτητο να συμφωνήσουν οι γονείς τόσο για την παράσταση όσο και για τις πολυάριθμες πρόβες καθώς εκείνοι έχουν την αποκλειστική ευθύνη της μεταφοράς και της συμμετοχής των παιδιών τους.
- Έρευνα για την εύρεση του κατάλληλου θεατρικού έργου που να ανταποκρίνεται στα προαναφερόμενα κριτήρια. Μελετήθηκαν πολλά θεατρικά έργα αλλά τελικά δεν βρέθηκε το κατάλληλο έργο για την πολυάριθμη ομάδα μας. Η μοναδική λύση ήταν η συγγραφή πρωτότυπου έργου βασισμένο και γραμμένο πάνω στα συγκεκριμένα άτομα με ειδικές ανάγκες ώστε να μην αποκλειστεί κανένα μέλος από την παράσταση. Όλοι οι ρόλοι και όλοι οι διάλογοι της παράστασης γραφτήκαν αφού πρώτα ρωτήθηκε το κάθε μέλος τι επάγγελμα θα ήθελε να κάνει στην πόλη που διαδραματίζεται η πλοκή του έργου και στην συνέχεια σε όλα τα παιδιά αναλύθηκε όλο το

έργο και η πλοκή του με απλό και κατανοητό τρόπο. Η πλειοψηφία των μελών της ειδικής ομάδας του δήμου έχει νοητική καθυστέρηση και καθότι οι απαιτήσεις της πλοκής του έργου σε αρκετά σημεία της παράστασης απαιτούσε την παρουσία πάνω στην σκηνή ακόμα και 30 ατόμων ζητήθηκε βοήθεια και συνδρομή από τις τοπικές θεατρικές ομάδες ώστε να λειτουργούν οι ηθοποιοί σαν ρυθμιστές της ομάδας πάνω στην σκηνή και να διευκολύνουν τους διαλόγους, τις χορογραφίες ή τα δρώμενα. Η παρουσία των εθελοντών στην παράσταση εκτός από υποστηρικτική ήταν και μία ευχάριστη ανανέωση για την ειδική ομάδα που είναι πάντα φιλόξενη και χαρούμενη με καινούργιες συνεργασίες. Η δυναμική της ομάδας καθόρισε επίσης τα σκηνικά, τα κουστούμια και το στήσιμο της δράσης πάνω στην σκηνή. Οι δυσκολίες στην συγκεκριμένη προσπάθεια είναι ότι μία μεγάλη σε χρονική διάρκεια παράσταση με άτομα με ειδικές ανάγκες απαιτεί πολύ οργάνωση και συστηματικότητα ώστε να υπάρχει για όλα τα σημαντικά σημεία της παράστασης εναλλακτική λύση σε περίπτωση που κάποιο παιδί δεν μπορέσει ή δεν θελήσει να παίξει. Επίσης πρέπει να γίνει μελέτη αντιμετώπισης (όσο γίνεται) των απρόβλεπτων αντιδράσεων του μεγάλου αριθμού συμμετεχόντων της ομάδας κατά την διάρκεια της παράστασης. Η μεγάλη ομάδα ατόμων στην παράσταση φέρνει δυσκολίες οργάνωσης του χώρου και του χρόνου στο θέατρο αλλά κυρίως δημιουργεί δυσκολία στον προγραμματισμό των προβών γιατί είναι πραγματικά αναγκαίο να γίνουν πάρα πολλές πρόβες ώστε η ομάδα να έχει κάνει κτήμα της το έργο και να μηδενιστεί η πιθανότητα άγχους. Οι εθελοντές είναι ένας ακόμα αστάθμητος παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη γιατί ο εθελοντής έρχεται με την αγνή πρόθεση να προσφέρει στήριξη και βοήθεια αφιλοκερδώς έτσι δεν μπορεί κανείς να απαιτεί από έναν εθελοντή πολύ χρόνο ή περισσότερη προσπάθεια. Η δέσμευση του απέναντι στην ομάδα είναι αποκλειστικά και μόνο η καλή του διάθεση για εθελοντική εργασία.

4. Περίληψη της παράστασης - Αποτίμηση

Η παράσταση η οποία παρουσιάστηκε στις 29 Μαΐου 2013 στο Θέατρο Πέτρας είχε τίτλο “Τα αυτιά που ακούγανε διαφορετικά” (σενάριο Κωνσταντίνα Φαράντου, Κατίνα-Ευαγγελία Κυριάκου). Η σύνοψη της υπόθεσης του έργου έχει ως εξής:

Σε μια συνηθισμένη πόλη όπου όλα κυλούν ήρεμα και σταθερά μετά από μια παράξενη νυχτερινή καταιγίδα όλα αλλάζουν και κάποιοι κάτοικοι αποκτούν τεράστια αυτιά. Η ζωή τους και η εμφάνιση τους δεν θα είναι ποτέ πια η ίδια. Μετά τον αρχικό πανικό, τον τρόμο και την ντροπή τους, αποφασίζουν να αποδεχτούν τα νέα τους αυτιά, να τα αγαπήσουν. Η ζωή μας έχει πάντα ανατροπές και εκπλήξεις. Τίποτα δεν είναι δεδομένο και τίποτα δεν πρέπει να θεωρούμε δεδομένο. Κυρίως το μήνυμα της ειδικής ομάδας είναι ότι ζωή πρέπει να συνεχίζεται ότι και να μας συμβαίνει. Όλοι είμαστε ίσοι και στα εύκολα και στα δύσκολα της ζωής.

Το αποτέλεσμα της προσπάθειας ήταν πολύ θετικό και ελπιδοφόρο γιατί ο ενθουσιασμός των παιδιών ήταν μεγάλος ενώ ήταν πολύ θετικές οι αντιδράσεις από τις οικογένειες των μελών του τμήματος καθώς και από τους θεατές. Επίσης έγιναν προτάσεις για νέες συνεργασίες και επανάληψη της συγκεκριμένης παράστασης σε άλλα θέατρα. Το σημαντικότερο αποτέλεσμα είναι ότι αποδείχθηκε εφικτό για την ομάδα μας να ανεβάσει μια μεγάλη σε διάρκεια και απαιτήσεις παράσταση στο θέατρο Πέτρας.

Η δραματική τέχνη ως παιδαγωγική μέθοδος και παιδαγωγικό εργαλείο στην ειδική αγωγή και η πραγματοποίηση μίας απαιτητικής θεατρικής παράστασης από μία πολυπληθής ομάδα ΑΜΕΑ δημιούργησαν νέα προοπτική στην ομάδα ΑΜΕΑ ενώ επικοινωνήσαν με τον πιο δυνατό και άμεσο τρόπο το δικαίωμα στην πραγματική αποδοχή με σεβασμό.

Αναφορές:

Clark,E. Moustakas, Cereta Perry (1986). *Παιδαγωγική της Ελευθερίας*, Ταμασός.

Heathcote, D. (1985). *Collected Writings on Education and Drama*, London, Hutchinson.

Heathcote, D (ed. Wagner B.J.). (1985). *Drama as a Learning Medium*, Washington National Education Association.

Jennings, S.(1990). *Dramatherapy with Families, Groups and Individuals*. London, J. Kingsley Publishers.

OFSTED. (1992). *Framework for the Inspection of Schools*, London, OFSTED

Weber, K.(1978). *Yes they can!* Oxford University press.

Κοντογιάννη , Α. (2000). *Η δραματική τέχνη στην εκπαίδευση*, Ελληνικά Γράμματα.

Μπουσκάλια, Α. (1993). *Άτομα με Ειδικές Ανάγκες και οι Γονείς τους*, Εκδόσεις Γλάρος.

Φαράντου, Κ., Κυριάκου, Κ. Ε. (2013). *Θεάτρικο: Τα αυτιά που ακούγανε διαφορετικά*.

Χαραλάμπους, Α. (2003). *Μουσικά Παιχνίδια στην προσχολική και πρωτοσχολική ηλικία*, Ατραπός.